

Det er den Opfattelse, vi har; det ærede Medlem Hr. Rode kan have en anden Opfattelse, derfor behøver vi ikke at strides. For 14 Dage siden mente det ærede Medlem, at en Dagsorden var paakrævet, og saa stillede han en Dagsorden. Saa kan vi jo altid skønne over, hvorvidt der skal gaa 14 Dage eller 3 Uger eller 4 Uger imellem; det er en subjektiv Opfattelse, og nu havde vi den Opfattelse, at denne Situation egnede sig til en Dagsorden, og vi tillod os at fremsætte den, og jeg beklager kun, at vi ikke har kunnet faa det ærede Medlem og hans Meningsfæller til at stemme med os for denne Dagsorden, skønt de er sagligt enige med os om Regeringens Evneløshed og om Ønskeligheden af at faa en anden Regering. Jeg tillod mig en Afbrydelse i Anledning af det ærede Medlems Betragtning over, at der ikke kunde bygges nogen Politik paa en Afgørelse, der var truffet af os med Tilslutning fra konservativ Side: Der kan bygges et Valg derpaa, sagde jeg, og det vendte det ærede Medlem sig saa imod og sagde: Ja, et Valg kan skaffes, men et Valg er ikke ønskeligt. Ja, det er jo ogsaa, som man ser paa den Ting. Efter vor Mening er et Valg ønskeligt, fordi vi har Grund til at tro, at den nuværende Regering og de nuværende Regeringspartier intet Flertal har i Befolkningen; og de nuværende Regeringspartier har ved tidligere Lejligheder gjort gældende, at naar man havde Grund til at tro dette, var der Anledning til at kræve Valg. Vi vender os med de samme Vaaben, som den nuværende Regering i sin Tid anvendte, imod denne Regering, og vi føler sikker Grund under Fødderne. Der er neppe noget Flertal, som ved et Valg vil udtrykke sig til Fordel for Bevarelsen af det nuværende Flertal. Derfor ønsker vi et Valg, men vi erkender, at et Valg er ikke nødvendigt. Kan Regeringen regere videre paa et parlamentarisk Grundlag, maa man bøje sig derfor; indtil Valget kommer — det kommer jo før eller senere —, maa vi bøje os derfor, og vi maa ogsaa bøje os i Dag, hvis vi ikke faar det fornødne Flertal. Men vi ønsker at give Regeringen mange af den Slags Sejre; thi enhver saadan Sejr undergraver den nuværende Regering.

Holstein: Efter de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har udvekslet, er jeg mindre i Tvivl end nogen. Siden om, at de Radikale nu lægger op til Valg

Side om Side med Venstre paa et rent og klart agrarisk Frihandelsgrundlag, og Spørgsmaalet er blot, om de Konservative skal gaa til Valg paa samme Grundlag eller paa det Grundlag, for hvilket baade det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg under Ordvekslingen efter det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale har gjort sig til Talsmand. Der udtalte det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at han kunde ganske slutte sig til den Løsning — det staar i Folketingstidende —, som det ærede Medlem Hr. Drachmann havde gjort sig til Talsmand for, kun maatte han fastholde de socialdemokratiske Ønsker om at undgaa Prisfordyrelse for Forbrugerne, og det ærede Medlem Hr. Drachmann svarede dertil: Hvis det ikke er andet end Prisreguleringsspørgsmaal, der er os imellem, saa har vi alle Betingelser for at kunne arbejde sammen i dette Spørgsmaal. Det har han sagt. Det kan ikke nytte, at ærede konservative Medlemmer ryster paa Hovedet, for det har han sagt (*Stemmer: Nej!*). Det staar i Folketingstidende: Hvis der ikke er andet end Prisreguleringen, der skiller os, er der de bedste Udsigter for at kunne arbejde sammen. Endvidere har det ærede Medlem Hr. Pürschel under samme Debat udtalt overfor Venstre, at de Konservative kunde meget bedre bekæmpe Socialdemokraterne end Venstre, og det ærede Medlem Hr. Pürschel mente dermed, forstaar jeg, at de Konservative fører en Politik, som lettere kan tage Brodden af den socialdemokratiske Agitation fra Byarbejdernes Side, og der er heller ikke Skygge af Tvivl om, at det er rigtigt. Endvidere har „Berlingske Tidende“ i en Kommentar til det ærede Medlem Hr. Rodes Artikel forleden om Reguleringsforanstaltninger i en redaktionel Slutningsbemærkning udtalt, at man meget vel kunde tænke sig et Samarbejde eller i alt Fald Valg paa samme Grundlag, som Socialdemokraterne ønsker i det handelspolitiske Spørgsmaal. Og det ærede Medlem Hr. Frænkel har udtalt, at en Omgang Socialisme er saamænd ikke det værste, vi kan faa. Det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i; der er det, der er meget værre, og det er, at de Konservative af Hensyn til et borgerligt Samarbejde, som i Virkeligheden ikke er noget, slaar af paa det ene Programpunkt efter det andet.

Hermed sluttede Forhandlingen.